

[Indenrigsministeren.]

Respekt for den refererende ikke altid er Udtryk i hvert Tilfælde for den hele Sandhed. Det er naturligvis ogsaa en Slags Forberedelse, selv om jeg ikke synes, at den er af den Beskaffenhed, at man skylder den synderlig Respekt.

Der er, som sagt, adskillige af de ærede Talere, som jeg maa tro er kommet herop paa et saadant Grundlag. Det gælder blandt andet ogsaa det ærede Medlem Hr. Vesterager. Det ærede Medlem glædede sig i sin elskværdige og barnlige Form over den Vending, der var foregaaet med Indenrigsministeren, denne heldige Vending, som virkelig opløftede det ærede Medlems Sind. Da det ærede Medlem jo ikke tør antages at have fulgt min Stilling til hele dette Spørgsmaal ogsaa under den Form, hvori det forelaa, da vi havde Beværterloven til Behandling, maa jeg antage, at det ærede Medlem har talt om denne Vending i god Tro, og formentlig er det ogsaa Udtryk for en god Tro, naar det ærede Medlem mener, at Vendingen skulde være frembragt ved en heldig Paavirkning Vest fra.

Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har fremsat disse Betragtninger i den ædleste, i den smukkeste Hensigt, saaledes som man jo altid maa regne med, at det ærede Medlem handler, men, som sagt, for Aar tilbage, inden den Paavirkning Vest fra, som formentlig ogsaa det ærede Medlem ved sin Stilling i denne Sag mener at have sin Andel i, satte ind, havde jeg tonet Flag i dette Spørgsmaal, og jeg henviser paa ny baade til de omfattende Forhandlinger, som gennem Aar førtes om Beværterloven, som ogsaa til mine Udtalelser paa den citerede Sp. 4243. Jeg vil bede blandt andet det ærede Medlem Hr. Vesterager og ogsaa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen om at sætte sig ind i dette. Det var maaske dog Ulejligheden værd, naar de vil tale om denne Sag.

Nu er Debatten formentlig nær sin Afslutning, saaledes at de ærede Medlemmer kan blive staaende ved den Maade at tage den paa, som de nu har valgt, men jeg synes, de for deres egen Skyld skulde se at klare sig, med hvilken Berettigelse de har udtalt sig paa denne Maade.

Det samme gælder for saa vidt ogsaa det ærede Medlem Hr. Jønson. Det ærede Medlem havde aabenbart ogsaa læst noget om i sit Partiblads, at i den Tale, jeg havde holdt, der havde jeg — og saa brugte det

ærede Medlem et Udtryk, som er paatalt af Formanden, og som jeg derfor ikke skal gentage —, der havde jeg stillet mig pro et contra, til hvilken Side hver anden Gang, overfor dette Spørgsmaal, og det syntes det ærede Medlem var saa morsomt, at det maatte han have med sammen med de andre morsomme Fortællinger fra Hotelophold rundt om, som han glædede Tinget med. Men saa viste det sig, at da det ærede Medlem kom videre i sin Skildring af, hvilken endelig Stilling han vilde indtage til denne Sag, naar visse Forudsætninger var opfyldt, var det ærede Medlem i Virkeligheden enig med mig. Da jeg ikke antager, at det ærede Medlem har læst min Tale, var det ganske naturligt, at han saaledes dumpede i. Jeg synes alligevel, man burde være sig derfor i en alvorlig Diskussion.

Det ærede Medlem sagde f. Fks., at hvis vi kunde naa dertil, at langt den overvejende Del af Befolkningen kom til den Overbevisning, at Forbud var en Lykke, maatte man bøje sig derfor. Ja, men det falder ganske i Traad med, hvad jeg har udtalt om Sagen. Det ærede Medlem sagde videre, at Rigsdagen kan vedtage Love, men Lovene kan ikke gennemføres i det praktiske Liv, hvis et stort Tal af Befolkningen staar imod. Det er ganske nøjagtigt det samme, som jeg har givet Udtryk for; det falder ganske op ad de Udtalelser, jeg om denne Sag har fremsat.

At det ærede Medlem saa har faaet den Tro, at jeg skulde have udtalt, at der ikke er nogen som helst Grund til at tage Hensyn til de godt og vel 70 Mill. Kr., der indgaar i Spiritusskatter, og at jeg skulde have udtalt, at det spillede ingen Rolle — det kom vi sagtens over —; det er en af de Vildledelser, som det ærede Medlem med de Forstudier, han har foretaget i denne Sag, er bukket under for. Og det forstaar jeg vel; saadan kan det gaa. Men naar det ærede Medlem læser, hvad jeg om denne Sag har sagt — nemlig dette, at først naar vi ved frivilligt Afhold er naaet til en væsentlig yderligere Reduktion af disse Skattebeløb, først da tror jeg, at Befolkningen er moden til at bringe de skattemæssige Ofre, som skal bringes, hvis disse Indkomster skal erstattes —, saa vil det ærede Medlem se, at der ikke findes noget som helst Grundlag for den Maade, han har taget denne Sag paa.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen gjorde heldigvis ikke Alvor af det Tilbud, han sluttede med her, Tilbudet om, at han